

A 4. választókörizet képviselőjelöltjei

(Balástya, Baks, Csanytelek, Csengele, Csongrád, Dóc, Felgyő, Forráskút, Kistelek, Ópusztaszer, Pusztaszer, Sándorfalva, Szatymaz, Tömörkény)

A pártokkal kötött megállapodásunk értelmében bemutatjuk a Csongrád megyei választókeretek országgyűlési képviselőjelöltjeit. Természetesen összeállításunk nem lehet teljes, hiszen jelöltek még a választás előtt harminc nappal is állíthatók. Így a hozzánk beérkezett képviselőjelöltek önmaguk által írott, 30 gépelt sorban korlátozott bemutatkozó írásait közöljük – fényképeikkel. Egy-egy választókeretben közel húsz jelöltről tudunk, így egy-egy körzet bemutatása több napot is igénybe vehet. Az írások egyenetlensége abból adódik, hogy a pártok, illetve a jelöltek önálló anyagokkal jelentkeztek, melyeket a szerkesztőség – legtöbb esetben – változtatás nélkül közöl.

Dr. Botos József Független

Ki vagyok?
„Itt születtem én ezen a tájon,
Az alföldi szép, nagy rónaságon”
(Petőfi Sándor)

Alföldi magyar ember vagyok. 1939. március 15-én, Csongrádon születtem. Itt élt minden ösöm; szántó-vető szabad parasztok, kubikusok, iparos emberek. Csonka családkban magam voltam az egy szál férfi, hiszen nagyapám az első, édesapám a második világháborúban halt meg. Megtanultam hát a kemény munkát a háznál, a szőlőben, a cséplőgépnél. Szerettem tanulni, de nagyon nehezen jutottam az egyetemre.

1957-ben ugyanis számon kérték rajtam '56-os szereplésemet: 1956-ban a diákbizottság választottjaként képviseltem a város vezetésében az ifjúságot. Ezért januárban bevittek a rendőrségre, és hatheti

kórházi ápolást igénylő „kezelésben” részesítettek. Bátor tanáraimnak és édesanyámnak köszönhettem, hogy végül megnyílt előttem a továbbtanulás lehetősége. Közgazdász doktorátust szereztem; külkereskedő, ipargazdász-kutató, majd társadalombiztosítási szakember lettem. 1988-ban csatlakoztam a Magyar Demokrata Fórumhoz, mely mozgalomként összefogta a változást kívánókat. A szabad választások utáni kormány az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság vezetőjévé nevezett ki, e tisztséget a tb önkormányzati választásokig töltöttem be.

Jelenleg pénzügyi tanácsadóként dolgozom. Gyerekeimmel, unokáimmal boldog családban élek. A helyi egyházköztség választott világi elnöke vagyok, hosszú évek óta.

Miért léptem ismét a politika küzdőterére? Azért, mert a képviselői megbízatást szolgálatnak tekintem. S miért függetlenként? Azért, mert azt keresem, ami összeköt, s nem ami elválaszt. Szülőföldem népe döntően a mezőgazdaságból él. Az lenne a cél, hogy a megtermelt haszon minél nagyobb része maradjon ott, ahol a verejték hullott. Tudom, hogy mindez csak az önkormányzatokkal összefogva érhető el. Erre fogok törekedni, ha a választópolgárok megítélnék a bizalmukkal.

Dr. Juhász Mária Nyugdíjas Párt

1942. március 1-jén születtem Hódmezővásárhelyen. 1960-tól Szegeden élek, itt végeztem a József Attila Tudományegyetem biológia-földrajz szakán, majd itt dolgoztam, végeztem tudományos kutatást könyvtárosként tíz éven keresztül. 1976-tól 1979-ig a 600. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben személyzeti vezetőként, majd 1979-től a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsánál álltam alkalmazásban, ahol a szakszervezeti tisztségviselők oktatásával foglalkoztam. 1989-ben kerültem a Juhász Gyula Művelődési Központba, ahol feladatom a Nyugdíjas Klubház vezetése lett. Életem folyamán mindenkor alapvetőnek tartottam, hogy munkámat hivatás-szerűen végezzem, szinte folyamatos volt számomra az ál-

landó tanulás. Ezért végeztem el legutóbb a kulturális menedzser szakot is. 1993 januárjában az a megtiszteltetés ért, hogy a Nyugdíjas Klubok „Élet az Éveknek” megyei klubszövetsége elnökének választottak. Jelenleg 33 klubunk van, a megye szinte valamennyi településével az ott élő nyugdíjasokkal rendszeres a kapcsolat, így ismerem a problémáikat.

Ez a felismerés sarkallt engem arra, hogy vállalkozzam ennek a létszámában is tekintélyes – megyénkben 120 ezer nyugdíjasnak – életproblémáival való foglalkozást. Ezért indultam harcba társaimmal 1992-ben a pártunk életre hívásáért, és küzdök azért, hogy minden nyugdíjas számára nyilvánvaló legyen, szükségünk van az összefogásra.

Magam is anya vagyok, három gyermekem van, unokám, akikért cselekedni nem késő. Ha ma a nagyszülők számára ki tudjuk harcolni, hogy rájuk is érvényesek legyenek a megkülönböztetés nélküli emberi jogok, hiszem, hogy biztosítékot tudunk nyújtani majdan a gyermekeink és unokáink számára is.

Szándékosan választottam a négyes választókeretet, mert pártunk négy megyei jelöltje közül csak nekem vannak személyes kapcsolataim ezeken a településeken, úgy érzem, az itt élők befogadnak engem.

Dr. Juratovics Aladár Munkáspárt

A Dunántúlon, Zalaegersze-gen születtem. Apám tégla-gyári lakatos, édesanyám var-rónő volt. 1953-ban a Nehéz-ipari Műszaki Egyetemen sze-reztem okleveles olajmérnöki diplomát. Életem: Lovászi, Budafa, Eger, Mezőkeresztes olajmező, majd Szeged-Al-gyó, ahol 1966-tól 1990-ig, nyugállományba vonulásomig a Nagy-alföldi Kőolaj és Föld-gáztermelő Vállalat szegedi üzemigazgatója voltam. Mun-kám során a fél országot bejár-va, végül Csongrád megye és Szeged lett az otthonom. Em-berpróbáló nehéz, de szép idő-szak volt az olaj- és földgáz-üzem megszervezése. Vala-mennyi dolgozó kemény mun-kája sikereként jöttek is az eredmények. Számomra pedig elégtétel, hogy azt művelhet-tem, amit tanultam és amit sze-

rettem. Nemcsak a szakma, ha-nem a közéletiség is vonzott. 1970–1980-ig országgyűlési képviselő voltam, majd 1985–90-ben ismét lakossági jelölés alapján választottak a Parlamentbe. Nemrégiben valaki megkérdezte, mennyit hozott a konyhára nekem a képviselőség? Megmondom: havi 2000 forintot. Szakértők honorálására, külön iroda fenntartására lehetőség nem volt. Fiatal korom óta, 1952-től tag-ja vagyok az MSZMP-nek. Mi-vel meggyőződésből lettem a szocialista eszme híve, a hibák, torzulások ellenére sem va-gyok hajlandó megtagadni az elmúlt 40 év értékeit. Ezért te-vékenykedem a Munkáspárt-ban jelenleg is és vállaltam a képviselőjelöltséget. Nem tu-dom elfogadni, hogy Csongrád megyében, ahol az építőipar-nak, a textiliparnak, élelmi-szeriparnak nagy hagyományai vannak, ahol a mezőgazdasági nagyüzemek és az egyéni gaz-dálkodók egymást jól kiegészítve termeltek, ma 26 ezer munkanélküli van. Nem igaz, hogy az ipar és a mezőgazda-ság leépülése bekövetkezett volna, ha a tulajdonformák esélyegyenlőségét betartják és nem igyekeztek volna erőszak-kal bizonyítani a nagyüzem életképtelenségét, a privatizá-lás címén elherdálni a nemzeti vagyont.

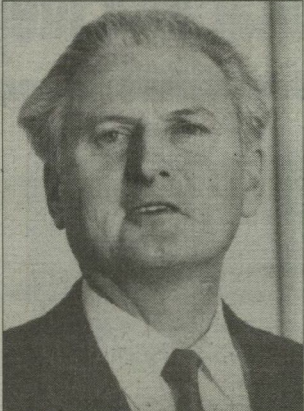
Kovács László Agrárszövetség

1940-ben születtem paraszt-családban. A csanyteleki szövetkezetben kezdtem dolgozni, 1965-től mint főkertész, 1980-tól napjainkig a tömörkényi Alkotmány Szövetkezetben dolgozom főmezőgazdászként. Végzettségem: okleveles kertész-mérnök.

Csanyteleken lakom feleségemmel. Két családom van, lányom 26, fiam 14 éves.

Az Agrárszövetség felkérésére vállaltam a jelöltséget abban a körzetben, ahol élek és ahol eddigi életem mindig a mezőgazdasághoz kötődött. Vállaltam a jelöltséget, mert részt szeretnék venni abban a hatalmas munkában, melyet az Agrárszövetség programjában úgy fogalmazott meg: „A magyar polgárosodásért és modernizációért!”

A magyar gazdaság és benne a mezőgazdaság mély válságot él át. Most ott tartunk, hogy a parasztember legnagyobb igyekezete mellett sem tud nyereséget felmutatni, a tartalékait áldozza fel – akinek még van – a termelés fenntartására. Annak ellenére, hogy a mezőgazdaság még a költségeit sem kapja meg a legfontosabb élelmiszerek előállításához, a fogyasztó elviselhetetlenül magas áron kapja meg az üzletben az élelmiszert. Jelenleg a búza árának hatszorosra, a kenyér ára, a felvásárolt teljes tej árának háromszorosa a zsírszegény zacskóstej ára. Ezeket az árárszínvonalakat semmi sem indokolja, ez egyaránt

rossz a termelőnek és a fogyasztónak.

Az Agrárszövetség az a párt, amely a mezőgazdaságot jelenlegi helyzetéből modernizációs programja segítségével úgy tudja kiemelni, hogy ennek egyaránt hasznát látja a falusi lakosság és a városokban élők is. Az Agrárszövetség érdekvédelmét nem kirekesztő módon, más társadalmi rétegek ellenében kívánja ellátni.

A magyar agrártársadalom nem engedheti meg magának, hogy egy hozzáértő politikai érdekképviselő nélkül maradjon, az Agrárszövetség egyaránt képviseli az egyénileg dolgozó kisgazdákat, és az új típusú szövetkezetekben munkálkodók érdekeit.

Körösi Tibor Konzervatív Párt

1965. április 24-én születtem Budapesten. A középiskola elvégzését, majd a honvédségi szolgálatot követően Szegeden, a József Attila Tudományegyetemen tanultam öt évig. 1990-ben itt szereztem meg a tanári diplomám földrajz-történelem szakon. 1990. augusztus elseje óta dolgozom a csongrádi Batsányi János Gimnázium és Óvónői Szak-középiskolában.

Iskolánk szinte az egész megyéből fogad tanulókat, így rajtuk, egyéni problémáikon keresztül értesülhetek nemcsak a város, hanem szűkebb és tágabb vonzáskörzetének gondjairól is. A munkanélküliség, a megélhetési gondok jelen vannak tanítványaim, de a saját családom mindennapjaiban is. Ezek mellett pedig nem szabad szó nélkül elmenni. Nem elég csak a tudást diákjaim számára megadni, hanem biztosítani kell számukra azt is, hogy ezzel a tudással élni tudjanak, s az valóban hasznukra váljék. Természetesen nem kizárólag csak a tanítványokra és csak a tanulmányaikra gondolok. Nekik és szüleiknek saját ere-

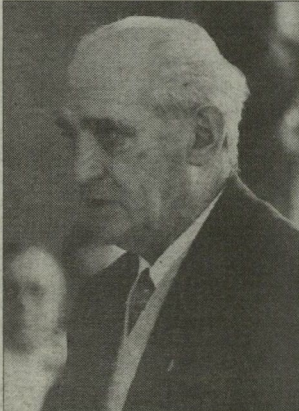
jük és tudásuk felhasználásával tulajdonossá, azaz polgárrá vagy gazdává kell válniuk. Ehhez viszont kiszámítható és jól tervezhető jövőképre, célokra, a fejlődés lehetőségére van szükség. Csongrádon és körzetében ezt a mezőgazdaság és az idegenforgalom fejlesztése jelenti, de nem szabad elhanyagolni az egyéb munka-helyteremtő beruházásokat sem.

Létkérdés, hogy ez a fejlődés megindulhasson országunkban, s így körzetünkben is. Ezt szeretném elérni a Konzervatív Párt tagjaként, melyhez az Önök segítségét kérem.

Ozsvár Zoltán Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Párt

1925. szeptember 28-án születtem Csongrádon hatodik gyermekként. Alapfokú iskolám elvégzése után Szarvason, majd Debrecenben végeztem mezőgazdasági tanulmányaimat. Mint mezőgazdász, 1960-ig gazdálkodtam saját földemen. 1959 karácsonya előtt elvették földem, házam, és földönfutóvá tettek. Budapesten az iparban helyezkedtem el, hogy el tudjam tartani családomat, és négy fiúgyermekemet. Ez idő alatt szereztem meg lakatosmesteri okleveletem is. 1951-ben MUSZ-os katonának hívtak be, 1957-től internáltak. A kommunista pártnak nem voltam tagja sohasem. Ma, mint a legtöbb nyugdíjas, szegényen élek és eszmei hűséggel harcolok egy szebb, jobb és boldogabb igazságos magyar életért.

Politikai programom:
1. Településfejlesztés. – Út-és járdaépítés településen belül; közmű- és infrastruktúra-fejlesztés; iskola-, óvoda-, bölcsődefenntartás vagy telepítés.
2. Magántulajdon szentsége. – A tisztességesen szerzett tulajdon teletkönyvezése; a földtulajdon és vagyongyek értéke szerinti kiadása.
3. Létbizonytalanság megszüntetése. – Adósságállomány felülvizsgálata; magyar alkotmány és jogrend kialakítása; törvényesség biztosítása; korrupció megszüntetése.
4. Termelők és fogyasztók közötti kapcsolat kialakítása. –

Piacgazdaság kifejlesztése; védővámok bevezetése a gazdaság talpra állításához; vállalkozásbarát adó; teletkönyvi tulajdonra állami bankgarancia alacsony kamatlábbal.

5. Közigazgatási biztonság. – A nem termelői létszám csökkentése; a munkanélküliség felszámolása; arányos közteherviselés; a választott tisztségviselők visszahívhatósága.
6. Oktatás. – A rendszerváltás szellemének megfelelő tananyag.
7. Nyugdíjasok életfeltételének biztosítása.
8. Ifjúságpolitika. – Első munkahelyhez, első lakáshoz törvénybe iktatott jog.
Egyszóval: Valódi néperdeket képviselő rendszerváltás!